

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Національний технічний університет «Дніпровська політехніка»

ЗАТВЕРДЖЕНО
Вченою радою університету
від 08.12.2020, протокол № 2

КОДЕКС АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ
Національного технічного університету
«Дніпровська політехніка»
(нова редакція)

Дніпро
2020

Кодекс академічної доброчесності Національного технічного університету «Дніпровська політехніка»

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1.1. Кодекс академічної доброчесності Національного технічного університету «Дніпровська політехніка» (далі – Кодекс) містить опис сукупності принципів та правил поведінки співробітників та здобувачів вищої освіти Національного технічного університету «Дніпровська політехніка» (далі – університет), спрямованих на формування самостійної та відповідальної особистості, спроможної навчатися, навчати і здійснювати наукові дослідження, дотримуючись етичних та правових норм.

1.2. Університет усвідомлює власну відповідальність за формування українського суспільства як тепер, так і у майбутньому, формуючи ціннісні орієнтації та уявлення співробітників та здобувачів вищої освіти, які сприятимуть розвитку таких особистісних чеснот як відповідальність, чесність, почуття обов'язку. Ці чесноти дозволяють робити наше академічне середовище справедливим та застосовувати меритократичні підходи до управління людьми.

1.3. Кодекс орієнтований на створення умов, за яких повага до авторського права, самостійність у навчанні та дослідженнях, чесність у поводженні з колегами, товаришами та іншими членами суспільства є природним станом працівників університету та здобувачів освіти.

1.4. Кодекс розроблений на основі українського законодавства, зокрема Законів України «Про освіту», «Про вищу освіту», «Про наукову і науково-технічну діяльність», «Про авторське право і суміжні права», «Про видавничу справу», «Про запобігання корупції» з дотриманням положень Статуту університету, Положення про організацію освітнього процесу, Правил внутрішнього трудового розпорядку, а також досвіду і зразків провідних університетів України.

1.5. Дотримання принципів, норм та правил, які описані у цьому Кодексі, є необхідним як в стінах університету, так і за його межами.

2. ПРИНЦИПИ ЕТИЧНОЇ ПОВЕДІНКИ

2.1. Етичною вважається така поведінка співробітників та здобувачів вищої освіти, яка відповідає сукупності моральних правил та звичаїв академічної спільноти.

2.2. Гідними зразками поведінки для співробітників університету є такі:
- бути відповідальними громадянами, непохитно дотримуючись Конституції та законів України;

- сприяти розвитку та застосуванню української мови у науковій, освітній, адміністративній діяльності та у побуті;
- дотримуватися нормативно-правових актів України та внутрішніх наказів, які регламентують діяльність осіб, які працюють і навчаються в університеті;
- забезпечувати необхідний рівень професійної активності та результативності, бути зразком професійної поведінки для власних здобувачів вищої освіти, відповідно до займаної посади;
- бути патріотом та виховувати у здобувачів вищої освіти почуття любові до України, повагу її Конституції та законів;
- працювати на благо суспільства та Української Держави;
- підтримувати атмосферу творчої свободи, довіри та взаємної поваги в університетському товаристві;
- не красти чужих ідей, думок та результатів праці, не видавати вже відомі наукові факти за нові, дотримуватися викладених у даному Кодексі норм та правил;
- шанувати інших людей так само, як поважаєш себе, не зважаючи на їхній майновий чи соціальний стан;
- поважати право інтелектуальної власності;
- дбайливо ставитись до майна університету, примножувати його та передавати прийдешнім поколінням співробітників та здобувачів вищої освіти;
- бути справедливими та неупередженими під час ухвалення рішень, керуючись у першу чергу інтересами суспільства, а не власними;
- не використовувати надані повноваження для завдання шкоди іншим людям або отримання неправомірної вигоди;
- не дискримінувати інших людей за їхні переконання, расову або статеву приналежність.

2.3. Гідними зразками поведінки для здобувачів вищої освіти є такі:

- бути відповідальними громадянами, непохитно дотримуючись Конституції та Законів України;
- спілкуватися українською мовою та сприяти її поширенню та розвитку;
- дотримуватися нормативно-правових актів України, наказів та розпоряджень керівництва університету, які регламентують діяльність та поведінку учасників освітнього процесу;
- бути патріотом України, поважати її Конституцію та закони;
- навчатись та працювати на благо суспільства та Української Держави;
- підтримувати атмосферу творчої свободи, довіри та взаємної поваги в університетському товаристві;
- не списувати, не красти чужих ідей, думок та результатів праці, не видавати вже відомі наукові факти за нові, дотримуватися викладених у даному Кодексі норм та правил;
- шанувати інших людей так само, як поважаєш себе, не зважаючи на їхній майновий чи соціальний стан;
- поважати право інтелектуальної власності,

- берегти майно університету, зокрема майно студентських гуртожитків, та передавати його прийдешнім поколінням здобувачів вищої освіти;
- не завдавати шкоди іншим людям;
- не дискримінувати інших людей за їхні переконання, расову або статеву приналежність.

3. ТОЛЕРАНТНІСТЬ ТА СПРАВЕДЛИВІСТЬ

3.1. Ознакою приналежності до академічної спільноти університету є здатність сприймати думки, що відрізняються від власних, шанувати такі особливості поведінки та життя інших, що не порушують принципи, викладені у даному Кодексі. Ця здатність називається толерантністю та має забезпечувати справедливість у стосунках між людьми, зміцнювати взаємну довіру та корпоративні дух і культуру.

3.2. Справедливість має поєднувати чесність, мудрість, доброту та неупередженість. Справедливість є притаманною властивістю людини, а забезпечення справедливості – визнається найголовнішим обов'язком керівництва університету, кожного співробітника та здобувача вищої освіти.

3.3. Чесність є моральною чеснотою, яка поєднує у собі принциповість, правдивість, вірність зобов'язанням, щирість перед іншими людьми та самим собою.

3.4. Доброта є чеснотою, яка полягає у дружньому та позитивному ставленні до людей, чутливості до їхніх переживань, думок та почуттів.

3.5. Мудрість означає поєднання досвіду, знання, обачності та інтуїції, які допомагають людині діяти чесно та справедливо.

3.6. Неупередженість є практичним втіленням справедливості в ситуації, коли одна людина зобов'язана оцінити діяльність або наміри іншої людини.

4. АКАДЕМІЧНА ДОБРОЧЕСНІСТЬ

4.1. Академічна доброчесність учасників освітнього процесу базується на засудженні практик плагіату в освітньо-науковій діяльності.

4.2. Академічна доброчесність – сукупність етичних принципів та визначених Законом України «Про освіту» [2], Законом України «Про вищу освіту» [3] та іншими законами України правил, якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та провадження наукової (творчої) діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання та/або наукових (творчих) досягнень.

4.3. Науково-педагогічні та наукові працівники університету зобов'язані дотримуватися в освітньому процесі та/або науковій (творчій) діяльності академічної доброчесності та забезпечувати її дотримання здобувачами вищої освіти [4].

4.3.1. Дотримання академічної доброчесності науково-педагогічними та науковими працівниками передбачає [2]:

- посилення на джерела інформації у разі використання ідей, розробок, тверджень, відомостей;
- дотримання норм законодавства про авторське право і суміжні права;
- надання достовірної інформації про методики і результати досліджень, джерела використаної інформації та власну педагогічну (науково-педагогічну, творчу) діяльність;
- контроль за дотриманням академічної доброчесності здобувачами освіти;
- об'єктивне оцінювання результатів навчання.

4.4. Особи, які отримують освітні послуги в університеті, зобов'язані виконувати вимоги освітньої (наукової) програми (індивідуального навчального плану), дотримуючись академічної доброчесності, та досягати визначених для відповідного рівня вищої освіти результатів навчання [3].

4.4.1. Дотримання академічної доброчесності здобувачами вищої освіти передбачає:

- самостійне виконання навчальних завдань, завдань поточного та підсумкового контролю результатів навчання (для осіб з особливими освітніми потребами ця вимога застосовується з урахуванням їхніх індивідуальних потреб і можливостей);
- посилення на джерела інформації у разі використання ідей, розробок, тверджень, відомостей;
- дотримання норм законодавства про авторське право і суміжні права;
- надання достовірної інформації про результати власної навчальної (наукової, творчої) діяльності, використані методики досліджень і джерела інформації.

4.5. Порушенням академічної доброчесності вважається:

- **академічний плагіат** – оприлюднення (частково або повністю) наукових (творчих) результатів, отриманих іншими особами, як результатів власного дослідження (творчості) та/або відтворення опублікованих текстів (оприлюднених творів мистецтва) інших авторів без зазначення авторства;
- **самоплагіат** – оприлюднення (частково або повністю) власних раніше опублікованих наукових результатів як нових наукових результатів;
- **фабрикація** – вигадкування даних чи фактів, що використовуються в освітньому процесі або наукових дослідженнях;
- **фальсифікація** – свідомо зміна чи модифікація вже наявних даних, що стосуються освітнього процесу чи наукових досліджень;
- **списування** – виконання письмових робіт із залученням зовнішніх джерел інформації, крім дозволених для використання, зокрема під час оцінювання результатів навчання;
- **обман** – надання завідомо неправдивої інформації щодо власної освітньої (наукової, творчої) діяльності чи організації освітнього процесу; формами обману є, зокрема, академічний плагіат, самоплагіат, фабрикація, фальсифікація та списування;
- **хабарництво** – надання (отримання) учасником освітнього процесу чи пропозиція щодо надання (отримання) коштів, майна, послуг, пільг чи будь-яких інших благ матеріального або нематеріального характеру з метою отримання неправомірної переваги в освітньому процесі;

- *необ'єктивне оцінювання* – свідоме завищення або заниження оцінки результатів навчання здобувачів освіти.

4.6. Університет зобов'язується вживати заходів з забезпечення академічної доброчесності, зокрема шляхом запровадження відповідних новітніх технологій, щодо запобігання та виявлення академічного плагіату в роботах учасників освітнього процесу та притягнення порушників до відповідальності [3].

5. ВИЗНАЧЕННЯ ПЛАГІАТУ ТА ПРОЦЕДУРИ ПРОТИДІЇ ЙОМУ

5.1. Плагіат є актом шахрайства.

5.2. Шахрайство є несумісним з принципами академічної доброчесності, адже воно знищує взаємну довіру, поширює несправедливість, заперечує принципівість, унеможлиблює правдивість та щирість.

5.3. Академічною спільнотою університету плагіатом вважаються [1]:

- привласнення чужих слів та ідей, коли ці чужі слова чи ідеї копіюються, без згадки про автора (першоджерело);
- представлення існуючих ідей або результатів наукової діяльності як нових;
- звернення до чийсь роботи як до своєї власної;
- відсутність правильно оформленого цитування (без лапок);
- навмисне надання невірної інформації про джерело цитування;
- заміна окремих слів, за одночасного збереження самої структури речення, без зазначення джерела;
- запозичення половини та більше слів або ідей з джерела, що становить більшу частину роботи.

5.4. Для забезпечення академічної доброчесності викладачі (наукові керівники) та здобувачі вищої освіти користуються такими процедурами протидії плагіату:

- інформаційно-роз'яснювальна робота щодо неприпустимості порушення норм академічної доброчесності;
- вимоги викладачів (наукових керівників) до якості виконання завдань здобувачами вищої освіти, формалізовані у робочих програмах дисциплін, силабусах та методичних рекомендаціях;
- роз'яснювальна робота органів самоврядування здобувачів вищої освіти;
- перевірка змісту робіт здобувачів вищої освіти на відповідність вимогам до оформлення та цитування джерел;
- навчання здобувачів вищої освіти основам академічного письма з роз'ясненням того, що необхідно робити для уникнення плагіату;
- обов'язкова перевірка статей, тез доповідей, курсових робіт та проектів, кваліфікаційних робіт (дисертацій) на відсутність плагіату за допомогою відповідного програмного забезпечення;
- створення та постійне оновлення бази даних академічних текстів учасників освітнього процесу.

5.5. Відповідальність за плагіат покладається як на особу, яка вдалася до такої практики, так і на особу (осіб), яка (які) сприяла їй у цьому.

6. ОРГАНИ КОНТРОЛЮ ЗА ДОТРИМАННЯМ АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ

6.1. Для забезпечення дотримання академічної доброчесності усіма учасниками освітнього процесу в університеті створюються постійні та тимчасові органи контролю:

- Комісія з етики;
- Комісія з академічної доброчесності.

6.2. Постійним органом контролю за дотриманням академічної доброчесності є Комісія з етики.

6.2.1. До складу Комісії з етики входять проректор з наукової роботи, проректор з навчальної роботи, декани факультетів (директора інститутів), завідувач аспірантури і докторантури (далі – завідувач аспірантури), юрисконсульт, голови самоврядування здобувачів вищої освіти факультетів (інститутів), аспірантури.

6.2.2. До компетенції Комісії з етики належать випадки виявлення плагіату у кваліфікаційних (дисертаційних) роботах здобувачів вищої освіти та наукових працях співробітників університету.

6.2.3. Комісія з етики на підставі доповідної записки особи, що виявила плагіат, не пізніше трьох днів з моменту отримання інформації створює експертну групу для розгляду справи щодо виявлених порушень.

6.2.4. До складу експертної групи мають увійти п'ятеро осіб, зокрема три наукових або науково-педагогічних працівника та два представника з числа органів самоврядування здобувачів вищої освіти.

Не допускається участь у експертній групі осіб, в яких існує конфлікт (потенційний конфлікт) інтересів з особою, справа якої розглядається. У випадку, якщо особа має конфлікт (потенційний конфлікт) інтересів з членом експертної групи, вона повинна письмово повідомити про це голову Комісії з етики. На підставі такого повідомлення голова Комісії з етики зобов'язаний провести відповідні зміни у складі експертної групи.

6.2.5. Експертна група має розглянути матеріали щодо підозри у плагіаті протягом трьох днів з моменту формування групи та не пізніше наступного дня після ухвалення рішення надати письмовий висновок голові Комісії з етики.

6.2.6. Комісія з етики розглядає висновок експертної групи протягом найближчих двох робочих днів після його отримання та затверджує його шляхом відкритого голосування простою більшістю голосів.

У випадку, коли Комісія з етики не затверджує висновок експертної групи, кожний член Комісії з етики, який проголосував «проти», зобов'язаний до завершення дня засідання комісії надати обґрунтоване письмове пояснення свого рішення.

6.2.7. Якщо висновок стосовно кваліфікаційної роботи (дисертації) здобувача вищої освіти позитивний (плагіат підтверджується), то декан факультету (директор інституту, завідувач аспірантури) – член Комісії з етики – зобов'язаний підготувати проект наказу про відрахування даного здобувача вищої освіти.

6.2.8. Якщо висновок стосовно наукової роботи співробітника позитивний (плагіат підтверджується), то голова Комісії з етики зобов'язаний подати службову записку на ім'я ректора університету з пропозицією щодо притягнення до дисциплінарної відповідальності даного співробітника, а також пропозиції щодо застосування дисциплінарних заходів до тих осіб, які сприяли виявленим порушенням.

6.3. Тимчасовим органом контролю є Комісія з академічної доброчесності, яка створюється на факультеті (інституті, аспірантурі).

6.3.1. Комісія з академічної доброчесності створюється деканом факультету (директором інституту, завідувачем аспірантури) для розгляду справ, пов'язаних з виникненням суперечок стосовно об'єктивності оцінювання робіт здобувачів вищої освіти.

У випадках, коли викладач та здобувач першого або другого рівня вищої освіти належать до різних факультетів (інститутів) створюється міжфакультетська Комісія з академічної доброчесності.

6.3.2. Декан факультету (директор інституту, завідувач аспірантури), створює Комісію з академічної доброчесності у складі трьох фахових спеціалістів з компетентностей, що розглядаються в конкретній навчальній дисципліні, а також трьох представників самоврядування здобувачів вищої освіти факультету (інституту, аспірантури).

У випадку створення міжфакультетської Комісії з академічної доброчесності до її складу входять по три викладачі та по три представники студентського самоврядування від кожного факультету (інституту). Очолює таку спільну комісію перший проректор університету.

7. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ

7.1. За порушення академічної доброчесності науково-педагогічні та наукові працівники університету, відповідно до частини 5 статті 42 Закону України «Про освіту» можуть бути притягнені до таких видів академічної відповідальності:

- відмова у присудженні наукового ступеня чи присвоєнні вченого звання;
- позбавлення присудженого наукового ступеня чи присвоєного вченого звання;
- відмова в присудженні або позбавлення присудженого педагогічного звання, кваліфікаційної категорії;
- позбавлення права брати участь у роботі визначених законом органів чи займати визначені законом посади.

7.2. За порушення академічної доброчесності здобувачі вищої освіти, відповідно до частин 6 та 7 статті 42 Закону України «Про освіту» можуть бути притягнені до таких видів академічної відповідальності:

- повторне проходження оцінювання (контрольна робота, іспит, залік тощо);
- повторне проходження відповідного освітнього компонента освітньої програми;

- позбавлення академічної стипендії;
- позбавлення наданих закладом освіти пільг з оплати за навчання;
- призначення додаткових контрольних заходів (додаткові індивідуальні завдання, додаткові контрольні роботи, тести тощо);
- повідомлення батькам чи іншим особам (фізичним або юридичним), які здійснюють оплату за навчання;
- відрахування із закладу вищої освіти.

7.2.1. Некоректно накладати на здобувачів вищої освіти стягнення за академічний плагіат до того, як вони пройдуть навчання правилам академічної етики і, зокрема, використання джерел.

Відповідальність здобувачів вищої освіти має корелювати із роком навчання і видом роботи – вона має бути найвищою для здобувачів старших курсів і випускних робіт.

Відрахування здобувача із закладу вищої освіти слід розглядати як виключну норму, що застосовується у випадку систематичних грубих порушень і лише після того, як не дали ефекту інші заходи впливу [5].

7.3. У випадку, коли виявлено ознаки академічного плагіату в роботі здобувача вищої освіти (рефераті, курсовій роботі/проекті, тезах доповіді на конференціях здобувачів освіти, есе, звіті про проходження практики, контрольній або іншій підсумковій роботі), яка подається на оцінювання (рецензію) викладачу (науковому керівнику), обов'язком цього викладача (наукового керівника) є виконання комплексу таких дій:

- повідомлення здобувача вищої освіти про виявлення плагіату у його роботі;
- збереження роботи здобувача вищої освіти протягом терміну, визначеного нормативними документами університету (від одного до трьох років – в залежності від типу роботи);
- постановка вимоги до здобувача вищої освіти повторно виконати роботу з дотриманням норм академічної доброчесності або заміни завдання відповідної роботи;
- інформування здобувача вищої освіти про зниження підсумкової оцінки за використання плагіату;
- інформування здобувача вищої освіти, що у разі незгоди з рішенням викладача (наукового керівника), той має право написати заяву на ім'я декана факультету (директора інституту, завідувача аспірантури) та вимагати розгляду власної справи на засіданні Комісії з академічної доброчесності.

7.4. При виявленні плагіату у науковій праці або кваліфікаційній (дисертаційній) роботі, усі матеріали щодо виявлених порушень одразу передаються до Комісії з етики.

7.5. Якщо наукова праця (наукова доповідь, дисертація), в якій виявлено академічний плагіат, була захищена у разовій/постійно діючій спеціалізованій вченій раді, науковий керівник (консультант), офіційні опоненти, які надали позитивні висновки про наукову роботу, члени та голова відповідної спеціалізованої вченої ради позбавляються права брати участь у роботі

спеціалізованих вчених рад строком на два роки та притягуються до дисциплінарної відповідальності [4].

8. ПРОЦЕДУРИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ В ОСВІТНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ

8.1. Здобувач вищої освіти на початку вивчення дисципліни повинен отримати можливість ознайомитися з робочою програмою навчальної дисципліни або силабусом, вимогами викладача (наукового керівника), критеріями оцінювання та засобами діагностики результатів навчання.

8.2. Обов'язок протидії списуванню здобувачами вищої освіти на контрольних роботах (екзаменах, заліках тощо) покладається на осіб (викладачів та співробітників університету), які проводять контрольні заходи з такими здобувачами, а також на інших здобувачів освіти, які навчаються та є свідками академічної недоброчесності.

8.3. Викладач має право вимагати від здобувача вищої освіти здати роботу дочасно та залишити аудиторію у випадку, якщо ним виявлено такі ознаки недобросовісного виконання контрольних (екзаменаційних/залікових) робіт:

- розмови з іншими здобувачами та порушення режиму тиші;
- користування зовнішніми джерелами інформації, які заборонено використовувати під час виконання роботи;
- вихід з аудиторії без дозволу викладача.

Викладач має право поставити здобувачу незадовільну оцінку за перелічені вище порушення.

8.4. Здобувач вищої освіти має право на отримання від викладача (наукового керівника) роз'яснень про причини отримання низької/незадовільної оцінки.

8.5. Здобувач вищої освіти має право на перездачу заліку або іспиту, а також на складання заліку/іспиту комісії.

8.6. У випадку виникнення сумнівів у здобувача вищої освіти стосовно справедливості оцінювання результатів навчання, він має право подати письмову скаргу декану факультету (директору інституту, завідувачу аспірантури) з вимогою переглянути результат оцінювання.

8.7. При отримання письмової скарги здобувача вищої освіти щодо справедливості оцінювання результатів його навчання декан факультету (директор інституту, завідувач аспірантури) відповідно до пункту 6.3. Кодексу, створює Комісію з академічної доброчесності (далі – Комісія).

Викладач (науковий керівник), на якого подано скаргу, не приймає участі у роботі Комісії.

8.8. Протягом трьох робочих днів від моменту подання скарги, Комісія вивчає об'єктивність оцінювання викладачем (науковим керівником) результатів навчання здобувача вищої освіти з визначеної дисципліни на підставі затвердженої діагностики та подає свій аргументований висновок

декану факультету (директору інституту, завідувачу аспірантури) у письмовій формі.

8.8.1. При виявленні відхилення оцінки результатів навчання здобувача вищої освіти від оцінки викладача (наукового керівника) у один бал (окрім випадків, коли таке відхилення якісно змінює оцінку – з нижчого рівня засвоєння компетентностей на вищий рівень) до відомості заноситься результат оцінювання викладача (наукового керівника).

8.8.2. При виявленні відхилення оцінки результатів навчання від оцінки викладача в один бал, за умови якісної зміни оцінюваних результатів навчання у бік підвищення або зниження (з вищого рівня засвоєння компетентностей на нижчий рівень), до відомості заноситься результат оцінювання Комісії.

8.8.3. При виявленні відхилення оцінки результатів навчання здобувача вищої освіти від оцінки викладача (наукового керівника) більш ніж в один бал до відомості заноситься результат оцінювання Комісії.

8.8.4. У випадку, коли думки членів Комісії розділилися порівну і вони не можуть дійти до спільного висновку, вирішальним є голос голови Комісії.

8.8.5. При встановленні необґрунтованого завищення або зниження викладачем (науковим керівником) оцінки здобувачу вищої освіти, відповідно до пункту 7.1. Кодексу, за поданням Комісії, викладач може бути притягнутий до відповідальності.

Викладач (науковий керівник) повинен надати пояснювальну записку про причини необ'єктивного оцінювання результатів навчання здобувача вищої освіти.

За повторне порушення норм академічної доброчесності щодо об'єктивності оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти, викладач (науковий керівник) притягується до дисциплінарної відповідальності.

8.8.6. У випадку, коли оцінка роботи здобувача вищої освіти залишається такою самою, як і попередня, то Комісія своїм рішенням зменшує оцінку здобувача вищої освіти на 5 балів.

8.9. Для забезпечення перевірки академічних текстів, рефератів, курсових робіт/проектів, есе, звітів про проходження практики, контрольних або іншої підсумкових робіт в університеті застосовуються програмні засоби систем перевірки на текстові запозичення (рекомендовано для використання «StrikePlagiarism.com» <https://strikeplagiarism.com/ua>).

9. ЗАКЛЮЧНІ ПОЛОЖЕННЯ

9.1. Рішення про внесення змін і доповнень до цього Кодексу ухвалюються Вченою радою університету та затверджуються відповідним наказом ректора.

9.2. Кодекс є обов'язковим для виконання усіма співробітниками та здобувачами вищої освіти Національного технічного університету «Дніпровська політехніка».

ВИКОРИСТАНІ ДЖЕРЕЛА

1. Публікація від 18.05.2017 «What is Plagiarism?» – Електронний ресурс.
Режим доступу: <http://www.plagiarism.org/plagiarism-101/what-is-plagiarism>
2. Закон України «Про освіту» – Електронний ресурс.
Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2145-19/page3>
3. Закон України «Про вищу освіту» – Електронний ресурс.
Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1556-18>
4. Лист МОН України від 26.10.2017 № 1/9-565 «Щодо забезпечення академічної доброчесності у закладах вищої освіти» – Електронний ресурс.
Режим доступу: <https://mon.gov.ua/storage/app/media/npa/5a1fe9d9b7112.pdf>
5. Лист МОН України від 23.10.2018 № 1/9-650 «Щодо рекомендацій з академічної доброчесності для закладів вищої освіти» – Електронний ресурс.
Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v-650729-18#Text>

Проректор з навчальної роботи

Ю.Т. Хоменко